

Sygn. akt VII W 26/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Wieczorek

Protokolant: sekr. sądowy D. L.

przy udziale oskarżyciela publicznego: xxx

po rozpoznaniu w dniach 6 czerwca 2018 roku, 12 września 2018 roku,

sprawy **Ł. W.**, s. Z. i M. z d. M. urodz. (...) w P.

obwinionego o to, że

w dniu 26.05.2017 r. ok. godz. 17-tej w P., na ulicy (...) (na wysokości (...)) kierując pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności przy zmianie kierunku jazdy, w wyniku czego doprowadził do zderzenia z pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...), czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym D. R.,

tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 kw

obwinionego **Ł. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego dyspozycję art. 86 § 1 kw i za to na podstawie art. 86 § 1 kw wymierza obwinionemu karę grzywny w kwocie 300,00 (trzysta) złotych;

zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500,00 (pięćset) złotych tytułem zwrotu części wydatków, a w pozostałej części zwalnia obwinionego od zwrotu reszty wydatków oraz od opłaty.

Sygn. akt VII W 26/18

UZASADNIENIE

Obwiniony **Ł. W.** w dniu 26 maja 2018 roku około godz. 17:00

jechał ul. (...) w P. od ul. (...) samochodem osobowym m-ki S. (...) o nr rej. (...). Jako pasażer z przodu siedział jego ojciec Z. W.. W tym samym czasie w odstępnie kilku metrów za pojazdem S. jechał pojazd R. (...) o nr rej. (...) kierowany przez D. R.. Obwiniony **Ł. W.** początkowo trzymał się środka pasa ruchu ul. (...), a od chwili kiedy minął przejście dla pieszych obok d. (...) jechał bliżej prawej krawędzi jezdni. Wtedy w samochodzie S. nie był wyświetlany kierunkowskaz do skrętu w lewo.

Jezdnie ulicy (...) od tego miejsca - przejście dla pieszych obok d. (...) w kierunku do ulicy (...) ulega delikatnemu poszerzeniu, aby pod koniec ulicy pomieścić dwa pasy ruchu dla skręcających w lewo oraz w prawo. Przed tym znajduje się miejsce do zawracania w ul. (...) w kierunku skrzyżowania z ul. (...), które z racji usytuowania, szerokości jezdni dla przeciwnego kierunku jazdy oraz znajdowania się po przeciwnej stronie zatoczki parkingowej, manewr zawracania, skręt po łuku nie jest możliwy do wykonania płynnie w całości od lewej krawędzi, aby od razu kontynuować jazdę do przodu. Wymaga od kierowcy zwiększenia promienia skrętu w lewo.

Obwiniony po minięciu przejście dla pieszych obok d. (...) podjął decyzję o wykonaniu manewru zawracania na odcinku drogi przed rozdzielaniem drogi na dwa pasy ruchu. Wówczas D. R. jadący pojazdem R. (...) widząc taką jazdę pojazdem S., mając możliwość wyprzedzenia samochodu S., szerokość przejazdu ok. 2,13 m, zaczął wykonywać manewr wyprzedzania w/w pojazdu wykorzystując wąską lukę pomiędzy lewą krawędzią jezdni a lewą stroną samochodu S., nie bacząc, że manewr jaki wykonuje jest obarczony wysokim stopniem zagrożenia przecięcia się torów jazdy obu pojazdów. Zaś obwiniony Ł. W. kierujący samochodem S. wyświetlił kierunkowskaz do skrętu w lewo i bez upewnienia się, że może wykonać manewr skrętu w lewo po łuku, zaczął go wykonywać. W tym czasie pojazd R. (...) przemieszczał się już wzdłuż lewej krawędzi jezdni. Jednakże obwiniony kontynuował manewr skrętu w lewo i wówczas doszło do zderzenia obydwu pojazdów, S. lewym przednim narożnikiem uderzyła w okolice tylnego prawego koła R.. Po kolizji D. R. początkowo wystawił dla obwinionego i jego ojca oświadczenie, iż to on był sprawcą kolizji. Uczestnicy kolizji nie wzywali na miejsce zdarzenia Policji. Po przemyśleniu D. R. zawiadomił o kolizji Policję.

Zgodnie z opinią biegłego z dziedziny rekonstrukcji wypadków drogowych i techniki samochodowej M. R. (1) bezpośrednią przyczyną kolizji była zmiana kierunku jazdy przez kierującego S. w lewo z zamiarem zawracania i nieustąpienia pierwszeństwa przejazdu będącemu na tym samym pasie ruchu w manewrze wyprzedzania kierującego samochodem R.. Kierujący samochodem S. nie zachował szczególnej ostrożności podczas zmiany kierunku jazdy, ze skutkiem w kolizji. Zaś kierujący samochodem R. wyprzedzał w miejscu dozwolonym, jego błędy podczas manewru wyprzedzania, nie miały wpływu na przecięcie się torów jazdy.

(dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego Ł. W. k. 58verte-59,

zeznania świadka D. R. k.59-59verte, częściowo zeznania świadka Z. W. k. 27, 59verte-60, notatka urzędowa k. 1 , protokół oględzin k.2-3, potwierdzenie odbioru k.10,14,39, nagrania z monitoringu – płyta CD k. 12, wydruk z monitoringu k. 13, oświadczenie k. 15, dokumentacji fotograficznej k. 18, 27-30, kopie dokumentów k.19, Opinia biegłego M. R. k. 63-67, wydruk symulacji k.78)

Obwiniony Ł. W. ma 24 lata, legitymuje się wykształceniem średnim, jest studentem (...)roku P. (...) (...) na (...) Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, pozostaje na całkowitym utrzymaniu swoich rodziców.

Obwiniony nie był karany sędownie.

(dowód: dane osobopoznawcze k.58-58verte)

Obwiniony Ł. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Podał, iż miał włączony kierunkowskaz od momentu przejścia dla pieszych. Zaczął zwalniać. Na przełączce już się zatrzymał. Czekał mniej więcej 3 sekundy ponieważ przepuszczał samochód. W tym momencie nastąpiło obtarcie. Był ustawiony pod kątem. R. (...) mijał go z lewej strony wjeżdżając na przełączkę. Wjechał przede niego. On stał w miejscu. Następnie wrócił na pas w kierunku ulicy (...). Z samochodu wyszedł pan R.. Powiedział co z tym zrobimy. Wykonał telefon. Potem powiedział, że zjedziemy na bok i napiszemy oświadczenie. Wykonał jeszcze jeden telefon najprawdopodobniej odwołując policję.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 58verte-59)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W przedmiotowej sprawie zaistniały dwie przeciwstawne wersje zdarzenia prezentowane przez obwinionego i pokrzywdzonego co do sprawy przedmiotowej kolizji. Jednakże z opinii biegłego z dziedziny mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego M. R. wynika tylko jeden możliwy wariant kolizji, który opierają się jedynie na kwestii

oceny wiarygodności osobowych źródeł dowodowych oraz dowodów rzeczowych w postaci monitoringu miejskiego, dokumentacji fotograficznej i przeprowadzonych częściowo przez samego biegłego.

W konsekwencji Sąd dokonując analizy i oceny całości materiału dowodowego uznał, iż wersja prezentowana przez pokrzywdzonego jest bardziej prawdopodobna niż wersja prezentowana przez obwinionego. Dlatego wyjaśnienia obwinionego Sąd uznał tylko częściowo za wiarygodne. Nadał walor wiarygodnych tym wyjaśnieniom, którymi obwiniony opisywał wykonywany przez siebie manewr skrętu w lewo na ulicy (...) i chęć wykonania manewru zawracania.

Natomiast w ocenie Sądu nie wiarygodne są wyjaśnienia obwinionego, które dotyczą okoliczności związanych z tym, iż obwiniony w chwili wykonywania przez siebie tego manewru zawracanie i skrętu ponownie w ul. (...), ale dla przeciwnego kierunku jazdy - należycie obserwował przedpole jazdy przed sobą i jego okolice, w szczególności z jego lewej strony.

Z opinii biegłego z dziedziny mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego M. R. (1) wynika jasno, iż ta wersja obwinionego od początku jest niewiarygodna. Bowiem biegły kategorycznie podniósł, iż w chwili rozpoczynania manewru skrętu w lewo przez pojazd S., był już on wyprzedzany z jego lewej strony przez samochód R.. Bo gdyby obwiniony zachował szczególną ostrożność, w sytuacji, gdy wykonywał manewr zawracania od środka jezdni i biorąc pod uwagę jego stopień trudności (większa, zewnętrzna średnica zawracania pojazdu), to kierujący S. miał obowiązek upewnić się wstecznie, czy jego manewr nie spowoduje stanu zagrożenia w ruchu drogowym. Samo załączenie lewego kierunkowskazu, nie zwalniało obwinionego od upewnienia się w lewym lusterku wstecznym, bo wtedy ujawniłby moment przemieszczania się za nim przy lewej krawędzi jezdni pojazdu R. i odczytać to, że jest wyprzedzany. Tymczasem obwiniony dostrzegł ruch samochodu R., lecz zignorował ten fakt, że pojazd w/w jedzie przy lewej krawędzi jezdni, w manewrze wyprzedzania. Obwiniony w tej sytuacji powinien odstąpić od zamiaru skrętu w lewo, zatrzymać pojazd i umożliwić zakończenie wyprzedzania (k.65-66).

Opinia biegłego M. R. w pełni korespondowała z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w przedmiotowej sprawie, a w szczególności z uznawanymi przez Sąd za wiarygodne: notatka urzędowa k. 1, protokół oględzin k.2-3, nagrania z monitoringu – płyta CD k. 12, wydruk z monitoringu k. 13, oświadczenie k. 15, dokumentacji fotograficznej k. 18, 27-30, kopie dokumentów k.19. Powyższe dowody nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Rozważając kwestię winy i odpowiedzialności karnej Sąd zważył, co następuje:

Nie ujawniły się okoliczności wyłączające winę obwinionego w rozumieniu kodeksu wykroczeń. Obwiniony jako osoba dorosła i dojrzała miał w czasie dokonywania zarzucanego mu czynu zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia tego czynu i kierowania swoim postępowaniem. Mógł więc zachować się zgodnie z normami prawnymi. Nie zaistniały także w przedmiotowej sprawie żadne szczególne okoliczności, które wyłączałyby bezprawność czynu obwinionego.

Obwiniony Ł. W. swoim zachowaniem polegającym na tym, iż w dniu 26.05.2017 r. ok. godz. 17-tej w P., na ulicy (...) (na wysokości d. (...)) kierując pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności przy zmianie kierunku jazdy, w wyniku czego doprowadził do zderzenia z pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...), czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym D. R., czym wyczerpał dyspozycję **art. 86 § 1 kw.**

Wymierzając obwinionemu Ł. W. karę za wykroczenie Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości tego czynu. Zdaniem Sądu społeczna szkodliwość czynu jakiego dopuścił się obwiniony przekracza stopień znikomości. Obwiniony swoim zachowaniem naruszył dobro ważne dla społeczeństwa – bezpieczeństwo w komunikacji i dlatego pozostające pod ochroną prawa. Na korzyść obwinionego Sąd poczytał fakt, iż do przedmiotowej kolizji przyczynili się obydwój jego uczestników, choć nieprawidłowe zachowanie kierującego pojazdem R. nie miało wpływu na zaistnienie kolizji.

Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności Sąd na podstawie art. 86 § 1 kw wymierzył Ł. W. karę łączną grzywny w wysokości **300** złotych. Sąd jest przekonany, że kara ta spełni zadania w zakresie prewencji indywidualnej i będzie

ostrzeżeniem także dla innych potencjalnych sprawców tego typu wykroczeń. Wymierzając karę za wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji należy bowiem mieć na względzie, że ten porządek i bezpieczeństwo na drogach w poważnym stopniu zależą od stosowania właściwej represji, która - uwzględniając rodzaj i wagę naruszonych zasad bezpieczeństwa ruchu, postać i stopień winy a także nasilenie tej kategorii wykroczeń - powinna stanowić jeden z najistotniejszych elementów zwalczania oraz zapobiegania różnym zdarzeniom komunikacyjnym.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 118 § 1 kpow, zaś o opłacie karnej na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt.1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. – o opłatach w sprawach karnych /tj. Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. Zm/. Sąd obciążył obwinionego jedynie częścią kosztów biorąc pod uwagę treść opinii biegłego wg. której obydwójce uczestników tej kolizji zachowali się nieprawidłowo, w różny sposób.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji.